

59. “ Hæ virtutes a te, cælum ingredi cupiente, mei ratione habita, depositæ quidem sunt, non vero cor meum, tuo discessu valde contristatum, consolari valent.

60. “ Nonne tu hanc *sahakāram* atque *priyangam* arbores copulare decreveras? Utriusque copulationis cærimoniis haud peractis, tu abis: hoc non bene factum est.

61. “ Quem florem hic *asokas* procreabit, cujus tu excitasti desiderium, eo, ad cincinnorum tuorum ornamentum destinato, quomodo ego tanquam serto in exsequiis tuis uti potero?

62. “ Luget te, O pulchris membris prædita, *asokas* iste, flores lacrymarum instar effundens, recordans benignum pedis tui, garrulo annulo cincti, contactum, ab alio ægre impetratum.

63. “ Cur, O *kinrarorum* voce prædita, dormis, priusquam absolvisti pulchrum tuum cingulum, cujus dimidiam partem mecum *vakulis* floribus, halitus tui odorem referentibus, ornasti?

64. “ Hæc amicarum tuarum turba gaudii tui dolorisque particeps erat, hicce filius noster lunæ plenæ similis est; ego quoque ex te sola voluptatem percipiebam, et tamen tu, dura mente, hocce capis consilium?

65. “ Hodie occidit felicitas mea, periit voluptas, cessavit cantus, festis vacuum est anni tempus, abiit ornatus caussa, undique derelictus est lectus meus.

66. “ Conjux, socia, amica, familiaris, amataque discipula in cantu, O pulcherrima, dic tandem, quid non ereptum est a morte, quæ, misericordiæ oblita, te mihi eripuit?

67. “ Micantibus oculis prædita, postquam bibisti vinum illud eximii saporis, labris meis tibi oblatum, quomodo postea bibes aquæ volam, lacrymis mixtam, in altero mundo tibi allatam?

68. “ Etiam si est mihi imperium, sine te AJÆ felicitas finita existimetur: mihi, aliis illecebris non abrepto, omnes voluptates in te sola continentur.”

69. *Kosalæ* rex, his verbis queribundis lamentans de amata, arbores etiam resinæ, quasi lacrymarum imbres effundere fecit.